

УЛИЦА ВУКА КАРАЦИЋА

бр. 2

Кат.парцела бр. 1097/2

Јован Путник (Бела Црква 1914 – Београд 1983) професионални редитељ, један од најсвестранијих позоришних прегалаца југословенске сцене од 1951 до 1983 године. Студирао је на Музичкој академији, Медицинском факултету и Филозофском факултету (философски одсек) на коме је дипломирао 1947 године. Проучавајући савремена позоришна кретања похађао је разне курсеве режије и сценског покрета код најпознатијих европских редитеља и кореографа (Ж. Далкроз, Х. Цанков, Р.Хладек, П.Готје...).Режирао је велики број представа, писао стручне радове везане за позоришну уметност, објавио шест збирки песама а огледао се и на пољу сликарства. За позоришну режију и драматизацију добио је више од тридесет значајних награда. Једно време био је и директор СНП-а у Новом Саду.

Режим заштите (2).

УЛИЦА ДЕЈАНА БРАНКОВА

бр. 18

Кат.парцела бр. 1149

Грос Виктор (Бела Црква 1909 – Нетанија, Израел 1991) доктор медицине, специјалиста за плућне болести.Студирао у Бечу и Београду. Између два рата имао приватну клинику у Белој Цркви. Рат провео у немачком заробљеништву као официр југословенске краљевске војске. После рата наставио са приватном лекарском праксом а био је и управник болнице за плућне болести до 1957 године када је емигрирао за Израел. У Белој Цркви је био опште признат и поштован због својих етичких медицинских принципа.Имао је значајну улогу у раду Јеврејске црквене општине.

Режим заштите (2).

УЛИЦА ДОСИТЕЈЕВА

бр.

Кат.парцела бр.

Матес Карл (Бела Црква 1893 – South Bend, Индијана – САД 1957) виртоуз на клавиру, музички педагог и композитор. Завршио је Земаљску музичку академију и Државни факултет музичких уметности у Будимпешти. За Америку је емигрирао 1922 године. Наступао је као пијанист широм Америке а истовремено радио као предавач на разним колеџима, војним школама и академијама (Чикаго, Детроит, Ричмонд...).У 31 години живота стекао је титулу клавирског виртоуза. Ослепоо је у раној младости након прележаног шарлаха.

УЛИЦА ЖАРКА ЗРЕЊАНИНА

бр. 11

Кат.парцела бр. 2250

Мирјана Поповић (Бела Црква 1928 – Вршац 2006) академска сликарка. Након завршене АЛУ У Београду радила неколико година у просвети а потом до пензионисања (1978) у вршачком Народном музеју као кустос Уметничког одељења. Поред преданог попуњавања музејског фонда новим музеалијама поставила је и 57 тематских изложби са пратећим каталозима. Свој сликарски опус овековечила је кроз тридесетак самосталних и више од 200 колективних изложби. Сасвим заслужено добила је многе награде и признања.

Режим заштите (1).

УЛИЦА КАРАЂОРЂЕВА

бр. 2а

Кат.парцела бр. 1965/2

Симеон Мичин (Бела Црква 1843 – Кусић 1904) хусарски потпуковник у аустријској војсци а пуковник у српској, даровити сликар, певач и аутор прве српске опере "Милош Обилић". Носилац је многобројних војних одличја (аустријски крст за ратне заслуге са декорацијом, Таковски крст 4 и 5 реда, сребрна медаља за храброст и др.).Ожењен је био бароницом Еуфимијом Јовић фон Сигенберг (1859-1922). Активно је учествовао у друштвеном животу Беле Цркве, посебно у Српском певачком друштву. Сликарско умеће С. Мичина сачувано је кроз иконе, портрете, историјске композиције. Известан број његових дела налази се у белоцркванском Музеју и чини окосницу ликовне збирке.

Режим заштите (1).

Георгије Путник (Бела Црква 1851-1905) иконописац и собосликар. Српску и немачку основну школу завршио је у родном граду а потом 2 године учио сликарски занат код Михајла Поповића у Оравици. У српском грађанском друштву Беле Цркве евидентна је његова улога (СПЦО, СПД, Српска читаоница, Стрељачко друштво и др.). Аутор је великог броја славских икона и потрета. Радио је зидне унутрашње декорације (слике), иконе на иконостасима, чишћење икона и иконостаса и сличне послове у румунским и српским православним црквама (Кусић, Избиште, Уљма, Потпорањ, Јабланка, Доња Љубкова у Румунији...). Радо је копирао дела Паје Јовановића, Мункачија и др. великих сликара. У Белој Цркви његови радови украшавају зидове српске цркве Св.Петра и Павла а извесан број дела чувају се у локалном Музеју.

Ван Старог језгра и његове заштићене околине.

Леонард Бем (Бела Црква 1833 – 1924) историчар и завичајни писац, био је и градоначелник Беле Цркве у два наврата. Успешно бављење виноградарством омогућило му је да се систематски посвети археолошким ископавањима, створи значајне колекције старина од којих је већину поклонио музејима у Вршцу, Будимпешти и Темишвару. Поседовао је и велику библиотеку која је обимовала библиофилским издањима. Најпознатији његов следбеник је Феликс Милекер, такође значајна личност завичајне (банатске) историографије. Објавио је поприличан број стручних текстова и публикација и један је од оснивача белоцркванског Музеја. Био је редовни, почасни и дописни члан многих европских научних институција.

Режим заштите (1).

Новачек Рудолф (Бела Црква 1860 – Праг 1929) професор музике, композитор и војни капелмајстор. У Бечу је студирао на Музичкој академији виолину а компоновање у Будимпешти на Мађарској државној музичкој академији. Као музичар ступио је у војску и био најмлађи капел мајстор у историји аустроугарске региментске војне музике. Био је пријатељ са многим композиторима тога доба (Дворжак, Чајковски, Бендл ...). Његове композиције биле су заступљене у многим репотоарима аустроугарске и чешке војне музике а Касталдо марш се и данас изводи у Чешкој. Нису без значаја и његови многобројни валцери, полке, романсе. Упокојио се у Прагу али је сахрањен у Темишвару где је провео задње године живота.

Режим заштите (2).

Иван Трофимов (Москва 1874 – Бела Црква 1962) академски сликар, потпуковник царске војске. Радио је као професор цртања и лепог писања при Кримском кадетском корпусу (корпус касније мења име у : Први руски кадетски корпус Великог кнеза Константина Константиновича). У Белој Цркви живео је 40 година. Сликао је најчешће иконе и портрете. Његова дела налазе се у више православних храмова на територији Доњег Баната али и у приватном власништву. Поред сликарства бавио се и уметничком фотографијом. Породица Трофимов по доласку у Белу Цркву живела је извесно време у истој улици на броју 71.

Ван Старог језгра и његове заштићене околине. Режим заштите (2).

УЛИЦА ПАРТИЗАНСКА

бр.

Кат.парцела бр.

Арнолд Јохан (Бела Црква 1846 – Висбаден 1916) инжењер хидротехнике. Основно и средње образовање стекао у родном граду и Панчеву а у Бечу завршио Високу техничку школу. Пројектовао је углавном у Немачкој – мостове, регулације за луке и канале и у тој области сматран је врхунским стручњаком. Радио је за многе велике фирме а упоредо био и тридесет година професор на Високој техничкој школи у Брауншвајгу. Учесник је међународних конгреса, држао је предавања публиковао своје стручне радове. Носилац је шест високих одликовања.

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 16

Кат.парцела бр. 1519/1

Лоренц Алојз (Бела Црква 1802 – 1883) трговац и фабрикант, градоначелник Беле Цркве. Током живота активно је учествовао у друштвеном животу и предано радио на развоју града. Био је председник Фолксбанке, Ватрогасне компаније, градоначелник 1873-1877 године и др. Поседовао је предионицу свиле и успешно се бавио и производњом свилених буба. На европским изложбама свиле у више наврата је добијао је медаље. Данашња Македонска улица некада је носила његово име. Носилац је два висока аустроугарска одличја.
Режим заштите (2).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 49

Кат.парцела бр. 1449

Јован Шаховски (Москва 1902 – Санта Барбара /САД/ 1989) архиепископ Сан Франциски и западно-амерички Руске Заграничне Цркве, духовник, философ, писац и песник. У Белој Цркви живео је од 1927 до средине 1931 године. Овде је по доласку произведен у чин јеромонаха а монашки постриг добио је годину дана раније у светогорском руском манастиру посвећеном св. Пантелејмону. Сматра се ктитором руске цркве посвећене св.Јовану Богослову која је у Белој Цркви саграђена 1932 године. Шаховски је развио јаку мисионарску делатност, основао Православно издавачко предузеће и издао око 30 књига које су стигле на све континенте. Све што је током боравка у СХС (Југославији) писао у оновременим листовима и новинама објавио је у Паризу 1982 године (Изабрана дела, том VII, Вера и достоверност). Ј. Шаховски је живео у локалима румунске цркве где је једно време смештен и руски православни храм а ту се налазило и издавачко предузеће.
Режим заштите (1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр.50-52

Кат.парцела бр. 1949/1,
1950/1, 1950/3 и 1949/2,
1950/2

Франц Бауер (Бела Црква 1836 – 1932) трговац и велики добротвор. Цео живот, поред трговине која му је омогучила више него солидну егзистенцију, посветио је развоју Беле Цркве. Био је оснивач, водећа личност или члан скоро свих друштава која су деловала током друге половине 19 и првих деценија 20 века у граду и све их обилато финансијски помагао. Уређење Алеје према Нери, Градског парка, потпора Црвеном крсту, Народном музеју и друга небројена добротворства његова су животна преокупација. Више од 50 година у Магистрату имао је запажену улогу и функције. За почасног грађанина Беле Цркве проглашен је 1914 године.
Режим заштите (1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 58

Кат.парцела бр. 1953

Ботлик Тибор (Бела Црква 1884 – Бокшан, Румунија 1974) сликар, вајар и графичар. Студирао је на Академији лепих уметности у Будимпешти и Бечу. Усавршавао се у Минхену и Паризу код Хајнриха Книра, Лисјен Симона и Аристида Мајола. Сликарска каријера трајала му је скоро 80 година. Излагао је у Будимпешти, Паризу, Берлину... Већи део живота провео је у Бокшану. Тек пред крај живота одато му је у Румунији признање за његово стваралаштво доделом ордена румунске владе за допринос у развоју културе (1972).
Режим заштите (2)

5. Вундер Јулијус (Данциг, Пољска 1835 - Бела Црква 1917) штампар и власник штампарије у Белој Цркви. У Белу Цркву долази 1867 година након вишегодишњег вандровања у Бечу и Темишвару. Овде поред штампарије отвара књиговезницу и књижару а покреће и издавачку делатност. На изложбама у Сегедину (1876) и Темишвару (1891) осваја медаље за издавачку делатност. Активан је био у друштвеном животу Беле Цркве, запажени је члан Евангелистичке црквене општине а био је и члан неколико удружења изван Беле Цркве (Јужноугарско штампарско друштво у Темишвару и др.). Аутор је дела *Das Humoristische Spiel und Kibitzgesetz* , Бела Црква 1879 које је доживело два издања. Режим заштите (2).

Михајло Ристић (Бела Црква 1829 – 1897) адвокат и професор. У родном граду и Вршцу стекао је основно образовање. У Сремским Карловцима завршио је четворогодишњу гимназију и Сегедину две године гимназије на Лицеју (философски смер). По окончању Правног факултета у Будимпешти, у славној Карловачкој гимназији био је професор осам година да би остатак живота провео као адвокат у Белој Цркви. Активно је учествовао у политичком и друштвеном животу борећи се за права Срба у оквиру Аустрије, потоње Аустроугарске монархије (одборник Тамишке жупаније, делегат Срба на Карловачком конгресу /1869/, дугогодишњи председник СЦО...). Први је у Срба објединио целокупно философско наслеђе кроз капитално дело "Система целокупне философије" I-X, објављено у С. Карловцима 1858-1860 године. Режим заштите (1).

Карл Бем (Бела Црква 1878 - Книћанин 1947) грађевинар, син Леонарда Бема и Аделе Фриц. Као и отац показао је велику страст према колекционарству (нумизматика, ордење, историјска документа, археолошки налази из различитих епоха и др.). Након завршене реалке у Вршцу и успешно окончаних студија у Темишвару и Будимпешти радио је у родном граду и широј околини на пројектовању и извођењу радова на многим породичним кућама али и другим објектима. Део велике колекције вредних предмета које је наследио и знатно увећао налазе се у музејима Вршца, Панчева, Београда, Новог Сада, а многи су нестали у смутним временима половном прошлог века. Живот је окончао у логору Книћанин. Режим заштите (1).